

VINERI • 22 AUGUST 2014 • ANUL LXIV NR. 34

FOAIA românească

SĂPTĂMÂNAL AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

www.foaia.hu / foaia@foaia.hu

**Farmecul Transilvaniei și al locuitorilor săi
Întâlnirea Mondială a Aletenilor a depășit granițele Ungariei
Micherechiul vă așteaptă la Festivalul Castraveților**

CALENDAR ORTODOX

25 august, luni, Aducerea moaștelor Sf. Ap. Bartolomeu; Sf. Ap. Tit.
 26 august, marți, Sf. Mc. Adrian și Natalia, soția sa; Sf. Mc. Atic.
 27 august, miercuri, Sf. Cuv. Pimen cel Mare; Sf. Mc. Eutalia, Fanurie și Osie.
 28 august, joi, Sf. Cuv. Moise Etiopianul; Dreptul Iezechia; Sf. Mc. Diomid; Sf. Ana Proorocița, fiica lui Fanuel.
29 august, vineri, Tăierea Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul.
 30 august, sâmbătă, †) Sf. Ier. Varlaam, Mitropolitul Moldovei și Sf. Cuv. Ioan de la Râșca și Secu, episcopul Romanului.
 31 august, duminică, Așezarea în raclă a cinstului brâu al Maicii Domnului. Duminica a XII-a după Rusalii (Tânărul bogat).

Gândurile săptămânii

„Nimic nu valorează mai mult decât ziua de azi.”
Goethe

„Viitorul. Perioada aceea în care afacerile noastre prosperă, prietenii ne sunt prieteni adevărați și fericirea ne este asigurată.”
Ambrose Bierce

„Întoarce-ți fața către soare și umbrele vor rămâne în urma ta.”
Proverb din Noua Zeelandă

„N-am fost acceptat în echipa de șah din cauza înălțimii.”
Woody Allen

„Dacă fericirea ta depinde de ceva ce face altcineva, atunci chiar ai o problemă.”
Richard Bach

„Cei doi mari inamici ai bucuriei sunt durerea și plictiseala.”
Arthur Schopenhauer

„Dacă nu-ți convine ceva, schimbă acel lucru. Dacă nu-l poți schimba, schimbă modul în care te gândești la lucrul respectiv.”
Mary Engelbreit

„Răspândește lumina, iar întunericul se va risipi de la sine”
Erasmus

„A fura idei de la cineva, este plagiat. A le fura de la mai mulți, este cercetare.”
Legea lui Murphy

„Câinilor le vine ușor să-și arate afecțiunea. Ei nu se îmbufnează și nu stau supărați. Nu fug niciodată de acasă când sunt tratați nedrept. Nu se plâng niciodată de mâncarea ce li se dă. Nu se plâng de cum arată casa. Sunt cavaleri și curajoși. Gata să-și protejeze stăpâna cu prețul vieții lor. Le plac copiii, indiferent de cât de gălăgioși și supărători sunt ei. Câinilor pur și simplu le place să fie în compania lor. De fapt, câinii fac concurență soților (bărbaților) și dacă aceștia ar copia mai mult din virtuțile lor, viața în familiile noastre ar fi mult mai plăcută.”
Billy Graham

„Nimic nu valorează mai mult decât ziua de azi.”
Goethe

Micherechi

Festivalul Castraveților, ediția a XII-a

În ultimul week-end din luna august, Consiliul Local al satului Micherechi organizează ediția a XII-a a Festivalului Castraveților. În prima zi, pe 29 august, participanții sunt așteptați cu un bogat program de muzică ungurească, iar în cea de-a doua zi a festivalului, sâmbătă sunt invitați la o adevărată petrecere românească alături de soliștii Marius Ciprian Pop, Aurel Moldoveanu, Lorenna și mulți alții. În ziua de sâmbătă vor evo-

lua pe scenă tinerii dansatori ai Echipii de Păstrare a Tradițiilor „Gheorghe Nistor”, cântărețul de muzică populară Grigore

Poiendan și Echipa de dansuri populare „Aletea”.

Afișul zilei românești îl vedeți în pagina a 12-a.

A.C.

Moneasa

Școala de vară „Al. Mocioni” pentru tineri din Ungaria și Serbia, anul 2014

Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, cu sprijinul financiar al Departamentului politici pentru relațiile cu românii de pretutindeni din cadrul Ministerului Afacerilor Externe al României, organizează în perioada 24-29 august 2014, Școala de vară „Alexandru Mocioni” pentru tineri de origine ro-

mână din Ungaria și Serbia.

Tabăra din acest an se va desfășura în stațiunea Moneasa. Ediția de anul trecut s-a ținut la Săvârșin. La fel ca la ediția precedentă, scopul principal al școlii de vară este motivarea și susținerea tinerilor români de a-și păstra limba și istoria și de a fi alături de toți ro-

mâni, indiferent unde se află aceștia. Programul școlii de vară va cuprinde: o parte formativă, care va conține 4 module de studiu desfășurate sub forma unui curs și o parte recreativă, în care participanții vor avea ocazia să viziteze cele mai importante atracții turistice din județul Arad.

E.Ș.

Poza săptămânii

Bună-i pita unsă cu unsoare, mâncată la iarbă verde

Părerile autorilor nu coincid întotdeauna cu opinia Redacției. Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate în Foaia românească aparține autorilor. Foaia românească nu garantează publicarea textelor nesolicitate de redacție.

Satul Micherechi, tot mai frumos pe zi ce trece

De vorbă cu primărița Margareta Tat din Micherechi

Orice trecător prin satul Micherechi, vede că acesta se dezvoltă pe zi ce trece. Nu exagerez dacă spun că sute de muncitori lucrează din plin, din zori de zi până pe-nserate ca satul să se înnoiască, să se înfrumusețeze. În ultimii patru ani s-au reinnoit multe instituții din sat, cu ajutorul unor proiecte europene. Recent au fost renovate unele dintre cele mai importante instituții: școala și casa de cultură. În toți muncitorii de renovare am stat de vorbă cu primărița satului *Margareta Tat*, care ne-a explicat de ce s-au putut realiza tocmai acum aceste înnoiri.

– Într-adevăr, mulți muncitori lucrează ca satul Micherechi să se înnoiască. Totodată trebuie să amintesc și acele persoane, care au activat în munca de pregătire. Dacă vorbim despre proiecte, atunci trebuie să încep cu școala. Fiecare localnic vede că școala pe zi ce trece se înnoiește în pași repezi. În prealabil, trebuie amintit și conștientizat un lucru foarte important: lucrările au fost precedate de o muncă serioasă încă din anul 2008, fiindcă acest proiect a fost înaintat încă în anul respectiv. Mai precis, proiectul a concurat în prima rundă, în 2006, atunci fiind respins, iar peste doi ani, a fost înaintat din nou de către conducerea de atunci a satului.

– Mulți dintre localnici nu înțeleg de ce este nevoie de lărgirea școlii cu încă un etaj, atunci când se știe că an de an scade numărul elevilor de la școală. Cum explicați acest lucru?

– În 2008 au apărut noi proiecte europene, ale căror standarde a fost ca numai acea instituție are posibilitatea să înainteze la

care instituție a fost definită nu numai renovare, dar și lărgire. Tocmai de aceea s-a născut ideea în 2008, din partea Consiliului Local de atunci, ca în proiect să figureze lărgirea instituției cu construirea noilor săli de studii de specialitate. Proiectul s-a putut înainta numai în astfel de condiții. E drept, conducerea satului a făcut lobby pentru interesul școlii ca acest proiect să fie câștigător, însă până în 2011 proiectul nu a fost susținut din cauza lipsei de fonduri. Proiectul a ajuns pe lista de rezervă, după care prin sprijinul reprezentanților guvernamentali, pro-

iectul a fost trecut pe lista proiectelor sprijinite. Atunci am avut o mică speranță că proiectul va fi dus la bun sfârșit. Însă, s-a văzut clar, că bugetul proiectului întocmit în anul 2006, va trebui modificat, fiindcă au trecut cinci ani și nici un întreprinzător nu s-a angajat la construirea etajului cu bugetul din anul 2006. Plus, am mai avut încă un obstacol, în privința efectivului școlarilor. Indicatoarele proiectului au prescris creșterea efectivului elevilor de școala generală, care din păcate a fost imposibil de respectat. Am fost conștienți că nu putem face față cerințelor, nu putem influența procesul de scădere a numărului elevilor. În 2011 am încercat să stopăm construirea etajului și numai renovarea să fie făcută. Însă autoritățile nu ne-au permis modificarea cererilor de bază. Am primit acordul din partea autorităților susținătoare ca școala să fie lărgită într-un volum mai mic, cu sume reduse, iar sumele economisite să fie redirecționate pentru renovare. Am fost obligați să menținem bugetul. Atunci Consiliul Local a hotărât ca fondurile pentru renovarea totală a școlii, 6 milioane de lei, să fie asigurate de către primărie, tocmai de aceea ca toate lucrările să fie finalizate, să fie renovat și acoperișul clădirii, care se află într-o stare deteriorată.

(Continuare în pag. a 5-a)

EDITORIAL

Farmecul Transilvaniei și al locuitorilor săi

În ultimii 2-3 ani, tot mai mulți unguri din Ungaria descoperă și redescoperă Ardealul, adică Erdély, cum zic ei, ungurii, Transilvania, cum zicem noi, românii. Și nu doar minunatele peisaje, văile și munții, aerul curat și apele limpezi, ci și oamenii care locuiesc în acest colț mirific al lumii. Și, ce m-a surprins în povestirile mai multor cunoscuți, au descoperit: Omul Român. Românul, care este un tip simpatic și prietenos, deschis și ajutor, curios și darnic – să citez doar câteva din calitățile pe care mi le-au înșirat. „De la niciun ungur din Ardeal nu am primit atâta căldură și prietenie cât am primit de la români”, spun unii. „Sunt atât de simpatici cum se străduiesc ei să ne vorbească pe limba noastră”, zic alții, care imediat se și autoironizează deoarece „numai noi, ungurii, nu suntem în stare să învățăm limbi străine” și se laudă că, totuși, au învățat să zică „bună ziua” pe românește și să ceară mici sau bere. „După '90 am fost de foarte multe ori în Secuime, dar niciodată nu m-am simțit acolo la fel de bine ca în Munții Apuseni, între moți”, se plânge „de-ai lui” un ungur din Jula, care își amintește cu tristețe de câte ori a fost păcălit în afaceri de frații lui secui, adăugând: „Secuii parcă nici nu ar fi unguri...”

Acești turiști înflăcărați de frumusețile fermecătoare ale Transilvaniei nu-și pun problema al cui a fost, al cui e sau al cui va fi Ardealul. Oricum, acest petic de pământ va rămâne tot timpul aici, în interiorul arcului carpatic, lipit de granița (tot mai simbolică) a Ungariei de azi. Apropo, ungurul de rând îi zice Ardeal la toată partea dintre graniță și până la Carpați, deci incluzând Banatul, Crișana și Maramureșul. Numai cei de la partidele de extrema dreaptă ungurească fac diferența între Ardeal și Partium. Și pentru că s-ar duce în Ardealul din România ca turiști, ci pentru că se cred – și după o mie de ani – că fac parte din hoardele cuceritoare ale lui Arpad și au în minte un singur scop: să ocupe teritorii. Ce să facă cu ele, nu prea știm. Cum mai mult ca sigur nici ei. Spre fericire, însă, acești „maghiari străvechi” sunt mult mai puțini decât turiștii de bună simț. Bineînțeles, și în cazul lor, primul gând este că „Asta tot a fost al nostru!” și în adâncul inimii și-ar dori să fie din nou al lor Ardealul, dar când îi întrebi că „Bine, fie al vostru, și ce vrei să faci cu el și cu cei cinci milioane de români?” se răzgândesc cât ai zice pește.

Venirea în Transilvania acum mai bine de zece ani a Prințului Charles al Marii Britanii, prima dată ca turist, apoi ca proprietar de terenuri și de case, a schimbat în gândirea multora ideea de Ardeal. Prin exemplul dat de Charles, tot mai mulți înțeleg inclusiv ardelenii, că Transilvania este un bun comun al tuturor oamenilor care îl locuiesc sau îl vizitează, indiferent de naționalitate, vârstă sau culoare, un bun de care suntem responsabili toți europenii. Prințul Charles a dat exemplu, prin restaurările din satul Viscri unde are proprietăți, pentru conservarea corectă a caselor săsești și modernizarea lor discretă. Străinii, care vin în Ardeal, își dau seama de distrugerile de la ei de acasă, făcute în semnul modernismului și al unui trai mai comod, și văd în Transilvania o grădina de poveste, un colț de rai neatins, care merită să fie conservat și modernizat doar în limitele strict necesare.

Spunea cineva, că atunci când intră în curtea unei case țărănești din Ardeal, prin poarta mică de lemn, se simte de parcă ar fi pășit într-o poveste. Devine fermecat întru totul de casa țărănească, de ferestrele ei mici, de grinzile de lemn și de viața de viață ce se cațără în voie pe pereți până spre acoperiș.

Printre cele mai frumoase versuri scrise vreodată despre Transilvania sunt cele ale lui Iosif Vulcan, așternute pe hârtie în anul 1880: „Și iar te văd Ardealule,/ Tu cuib încununat,/ Și farmecele tale/ Mă-ncăntă minunat...”

Eva Șimon

Țările lumii în care este cel mai dificil să fii creștin în 2014

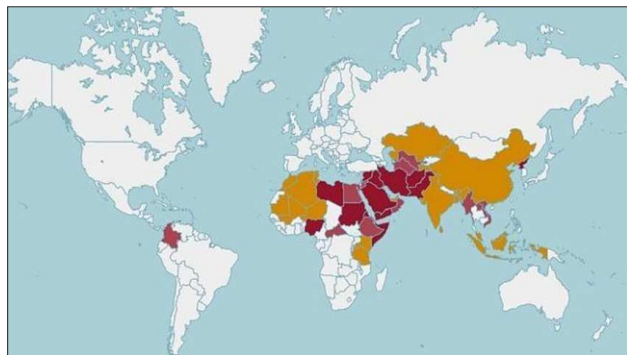
Revoluția celor de la Isis în Irak și războiul civil din Siria, în care talibanii și jihadiștii încearcă să impună „sharia” cu forța în zonele pe care deja le controlează, au complicat și mai mult supraviețuirea creștinilor în această parte a lumii, ne informează cotidianul spaniol ABC. Dar nu sunt singurii care se confruntă cu persecuția. În Sudan, Meriam Ibrahim a fost condamnată la moarte pentru că nu și-a renegat credința și a refuzat să se convertească la islamism. Sunt exemple ale unui fenomen care se extinde în lume lăsând în urmă noi și noi martiri.

Organizația Open Doors care se definește ca fiind „apărătoarea creștinilor persecutați din toată lumea”, a elaborat recent lista ei anuală cu țările lumii în care creștinii sunt cei mai persecutați. Vă prezentăm în continuare primele șapte țări din această listă:

1. Coreea de Nord – este în capul listei de 12 ani consecutivi. Este țara unde persecuția este cea mai intensă. Kim Jong-Un nu permite libertatea religioasă și cu atât mai puțin a creștinismului. Acolo credincioșii suferă o insuportabilă presiune datorită căreia sunt obligați să-și practice credința într-o formă ascunsă chiar și în fața celor mai apropiați, de frică să nu fie descoperiți și să sfârșească deportați în lagărele de muncă silnică.

2. Somalia – în care extremismul islamic este vinovatul persecuției creștinilor. Într-o țară cu peste 10 milioane de locuitori, în prezent mai sunt doar câteva sute dintre ei, practicantii ai religiei catolice. Observatorii acestei organizații au raportat cum aceste mici grupuri care încă mai supraviețuiesc în această țară au devenit obiectivul principal pentru liderii islamici care au declarat că Somalia nu este locul pentru acei care nu sunt musulmani.

3. Siria – în care peste un milion de creștini continuă să locuiască în aceas-

tă țară, cu fiecare an cu care se prelungește războiul civil între partizanii și opozanții lui Al Assad, conviețuirea dintre diferitele religii devine tot mai complicată. Anul trecut, Siria nici măcar nu era în topul primelor 10 țări ale acestui clasament (era nr. 11) și într-un an, datorită cruzimii războiului și a unei prezențe tot mai numeroase a radicalilor din Al Qaida, care au pus în pericol viața creștinilor, a urcat pe locul trei.

4. Irak – unde recenta revoluție a islamistilor de la Isis, care controlează o bună parte din partea de nord a țării, a complicat mai mult viața creștinilor în această convulsă țară. Datele culese din teren de către Open Doors, au evidențiat că aproape în fiecare zi un creștin este asasinat, sechestrat s-au pedepsit pentru că nu renunță la religia lui. De asemenea, gravele confruntări din ultima lună au complicat lucrurile acolo unde stăteau cel mai bine – în zona kurdă. Această regiune semi-autonomă, unde creștinii

aveau mai puține dificultăți, se confruntă acum cu grave persecuții datorită avansului islamistilor.

5. Afganistan – țară în care nu există doar riscul islamismului radical. Există și confruntările tribale în care creștinii se văd prinși la mijloc și sfârșesc prin a deveni victime.

6. Arabia Saudită – țara în care situația economică și stabilitatea politică nu se poate compara cu țările de mai sus, adevărul este că situația de acolo nu este cu mult mai bună. De fapt anul trecut, Arabia Saudită era pe locul doi în acest clasament al intensității persecuției creștinilor, după Coreea de Nord.

7. Insulele Maldive – care deși apare ca o țară paradisiacă datorită plajelor sale, președintele Abdulla Yameen menține un regim care urmărește și pedepsește pe puținii creștini care continuă să trăiască în insule. În Insulele Maldive, a fi cetățean al acestei țări, echivalează cu a fii musulman. De aceea „în mod oficial” în țară nu există creștini. Guvernul s-a erijat în a fii protectorul islamismului, promulgând legi care împiedică convertirea la alte religii și construcția de biserici.

Topul primelor 10 țări din acest odios clasament este încheiat de Pakistan (8), Iran (9) și Yemen (10), urmate de Sudan (11), Eritrea (12) și Libia (13). Dintre țările nemusulmane pe lângă Coreea de Nord, alte țări care practică persecuția creștinilor sunt Vietnam (18), India (28) și China (37), iar dintre țările „creștine”, Columbia ocupă locul 27.

(Sursa: stircrestine.ro)

Notă cu preț redus pentru „rugăciune în public”

În calitate de copil de pastor și misionar în Filipine, Mary Haglund este obișnuită cu sărăcia și necesitățile. Și ea știe cât este de important să avem o inimă recunoscătoare pentru ceea ce avem. Din acest motiv, când Mary – acum proprietara restaurantului „Mary's Gourmet Diner” din Carolina de Nord – vede vreun client al ei aducând mulțumiri înainte de a mânca, ea îi va recompensa recunoștința. Ea îi va reduce nota de plată cu 15%.

„Pentru mine, fiecare meniu de mâncare este un dar. Și niciodată nu o iau de bună, și când văd pe cineva, în restaurant, onorându-și recunoștința lor la masa mea”, a spus Mary pentru The Blaze, „îmi atinge inima”. Deși Mary nu a făcut din asta o practică obligatorie în restaurantul

1. The Carta Emission	1	\$3.00
2. Bacon Alacant	1	\$2.75
3. Strawberry Cocktail	(242.25)	\$4.50
4. Coffee	1	\$2.25
5. Iced Tea	1	\$2.25
Subtotal		\$40.50
Discounts		
- (42)-15%Praying in Public		(\$6.07)
Tkt. Discounts		(\$6.07)
Total Taxes		\$2.32
Grand Total		\$36.75
Amount Due:		\$36.75

său, ea și-a instruit personalul ca de fiecare dată când ei observă pe cineva „rugându-se în public” înainte de a mânca, un chelner îi poate oferi reducere dacă aceștia se simt îndemnați să o facă. Recompensa generoasă a lui Mary a fost făcută public recent, când unul dintre clienții săi fericiti a postat nota de plată pe Facebook – a arătat reducerea de 15% pentru „rugăciune în public”. (Aimee Herd, Breaking Christian News. Sursa: stircrestine.ro)

Drumfest 2014

Festivalul Drumfest 2014 va avea loc la Tauț, lângă Arad, în perioada 21-23 august. Drumfest e un loc unde se întâlnesc cei mai mulți artiști creștini din România, pentru a petrece timp de discuții, workshop-uri, închinare și concerte.

Mai multe detalii pe www.drumfest.ro.

Satul Micherechi, tot mai frumos pe zi ce trece

De vorbă cu primărița Margareta Tat din Micherechi

(Urmare din pag. a 3-a)

Au fost renovate toate sălile de studiu, cancelaria, biroul directorului, am schimbat gresia, cu excepția sălilor parchetate. Acest parchet masiv va fi recondiționat. Va fi instalată încălzirea centrală, au fost schimbate ferestrele din față, dar și în sălile unde nu se predă, vor fi schimbate toate ușile, tocmai pentru că peste zece ani să nu trebuie să ne atingem de ele.

– În momentul în care vorbim scriem 6 august. Peste câteva săptămâni, pe 1 septembrie va începe școala. În acest scurt interval de timp se vor termina lucrările? Elevii vor putea începe anul în școala renovată?

– Contractul conține data de finalizare de 31 decembrie 2014. Întreprinzătorul ne-a promis că lucrările vor fi gata până la începutul anului școlar.

– Deci pe 1 septembrie copiii vor sta în băncile lor?

– E musai să fie așa. Însă nu pot să promit că unele lucrări, ca de exemplu aplicarea tencuielii fine pe pereții exteriori că nu se va finaliza în timpul studiilor.

– Ce culoare o să aibă instituția?

– În urma consultărilor cu întreprinzătorul, vom încerca să aducem o nuanță uniformă la toate instituțiile din sat. Punctul de plecare în alegerea culorii de bază a fost casa de cultură, care este deja gata. Cu ajutorul lui Dumnezeu am dori să renovăm și clădirea primăriei.

– În zilele trecute s-au finalizat lucrările de renovare la casa de cultură. Pe fațada instituției a fost montată inscripția bilingvă. Vă rog să ne faceți un rezumat despre lucrările de la casa de cultură.

– Proiectul de renovare se apropie de sfârșit. Lucrările au început în luna noiembrie a anului trecut

din proiectul Agenției pentru Dezvoltarea Rurală. Scopul proiectului a fost înnoirea modului de viață a locuitorilor din mediul rural. Prin acest proiect am câștigat 25 milioane de lei. Primăria trebuie să achite TVA-ul, aproximativ 7 milioane de lei. Locuitorii vor dispune de o casă mare și frumoasă. A fost necesar să schimbăm încălzirea centrală, a fost instalat un cazan nou, partea unde a funcționat pe vremuri barul a fost total renovată, au fost scoși pereți astfel s-a lărgit spațiul. A fost schimbată iluminarea, ferestrele, ușile atât în față cât și în spatele clădirii. Toate încăperile sunt acoperite cu gresie nouă, pereții sunt izolați. Am încercat să facem totul în măsura fondurilor disponibile. Bineînțeles, s-ar mai putea face unele modificări la scenă...

– Scena nu a fost reconstruită deloc?

– În cadrul acestui proiect nu, a fost montată doar iluminarea nouă cu leduri, care va servi o iluminare mai puternică. Din banii alocați de către primărie am dori să reînnoim parchetul de pe scenă. Paravanele au rămas aceleași,

care au fost și până acum. Inscriptia de pe fațada instituției a fost finanțată din bani proprii.

– Când va fi dată casa de cultură în folosință?

– Am dori ca în cadrul Festivalului Castraveților să avem o festivitate de inaugurare, după care sătenii să o poată lua în folosință. După predarea lucrărilor, pe 1 septembrie, am dori să înaintăm cererea de finanțare, fiindcă proiectul a fost de finanțare ulterioară. Aceste lucrări ne-au costat aproape 40 de milioane de lei, bani care au trebuit achitați întreprinzătorilor, care au făcut deja lucrările.

– Care va fi primul eveniment găzduit la casa de cultură?

– Ziua Minorităților din Ungaria este sărbătorită în fiecare an pe 18 decembrie. Această zi nu a fost organizată niciodată la Micherechi. După ce mi-am adresat plângerile către Oficiul Guvernamental al județului Bichiș, sper că anul acesta Gala Zilei Naționalităților să aibă loc aici, la noi.

– Un alt proiect care s-a realizat este amenajarea parcului din centrul comunei. De ce ați văzut de bine ca piața să fie mutată într-un alt loc?

– S-a împlinit un vis al sătenilor prin mutarea pieței într-un spațiu mai adecvat. Locul de lângă Casa bătrânilor, unde a funcționat până acum piața, nu a fost pietruit, când ploua, ca să-și vândă marfa, oamenii au trebuit să stea în noroi. Pe de altă parte, am dori ca Festivalul Castraveților să fie organizat într-un loc demn. De doi ani de zile am fi dorit să fie betonat acest parc, dar numai acum am putut asigura banii necesari. Ne-a costat foarte mult, 3,5 milioane de lei. Dar, nu contează, putem spune că, în sfârșit, ni s-a împlinit o veche dorință.

A.C.

Pe scurt...

COVĂȘĂNT-ALETEA

Parohia Ortodoxă din Covășânt și Asociația Păstrătorii Tradițiilor Covășânt a organizat duminică, 17 august, a V-a ediție a Festivalului Românilor de Pretutindeni. În dimineața zilei de 17 august, toți invitații au participat la Sfânta Liturghie la Biserica Ortodoxă din Covășânt. Evenimentul a debutat cu parada portului popular de la Biserica Ortodoxă din localitate până la Tabăra Ortodoxă de Păstrare și Conservare a Tradițiilor Românești, unde a avut loc spectacolul propriu-zis. Pe scena taberei au evoluat grupuri de români din diaspora, care au prezentat cântece populare, dansuri tradiționale și obiceiuri specifice zonei din care provin. Românii din Ungaria au fost reprezentați de Echipa de dansuri populare „Aletea”. Invitatul de onoare al evenimentului a fost Grigore Leșe.

BAIA MARE

Reuniunea Tinerilor Ortodocși Români, organizată la Baia Mare, va avea loc anul acesta în perioada 1–6 septembrie. În 2013, evenimentul a reunit 1500 de tineri ortodocși români din țară, iar pentru anul acesta organizatorii și-au propus să dubleze numărul acestora cu tineri ortodocși români din jurul graniței. Întâlnirea va reuni mai multe conferințe, slujbe religioase, vizite la obiective culturale și religioase din zonă și alte programe. La eveniment sunt invitați și tineri ortodocși români din Ungaria.

JULA

La Centrul Cultural Românesc din Julia va avea loc, pe 6 septembrie, o nouă ediție a Zilei Culturale a Românilor din Ungaria. Evenimentul va fi organizat de Autogovernarea pe Țară a Românilor din Ungaria și Centrul de Documentare al AȚRU. În aceeași zi va avea loc și Festivalul gastronomic românesc.

BICHIȘCIABA

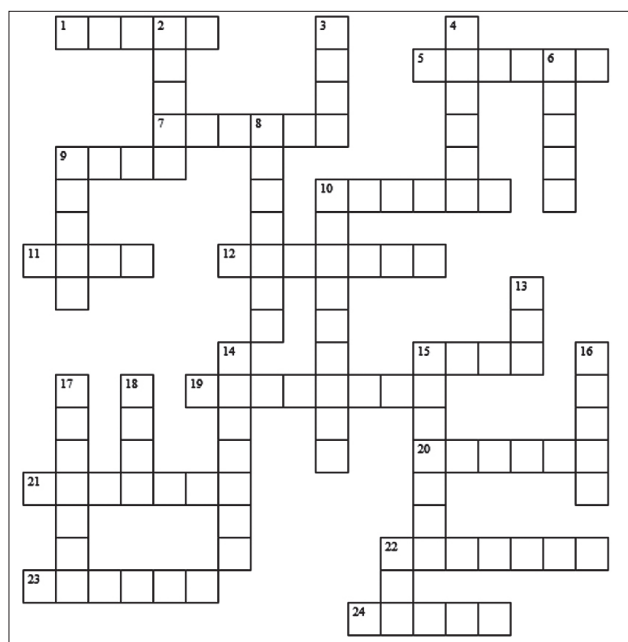
Ștefan Oroian, artist plastic român din Julia, anul acesta în luna septembrie va împlini 46 de ani de activitate artistică. O parte din lucrările sale vor fi expuse într-o nouă expoziție. Aceasta va fi găzduită pe 11 septembrie, de Muzeul „Munkácsy” din Bichișciaba.

Cunoștințe generale

Orizontal:

1. Animal șiret care mănâncă găini
5. Animal cu gâtul cel mai lung
7. Perioadă a anului când cad frunzele
9. Acoperă corpul păsărilor
10. Parte a unei plante, frumos colorată
11. Desparte casele oamenilor
12. Loc unde se produc diferite obiecte cum ar fi mașini, motoare, etc.
15. Se folosește la trimis scrisori
19. Pasăre roz cu picioare lungi și gât încovoiat
20. Un loc cu mulți copaci
21. Grup de oameni care locuiesc împreună
22. Loc în care cresc plante, pomi și flori
23. Protejează mânuțele la frig
24. Protejează iarnă animalele de frig

Vertical:

2. Animal care trăiește în apă
3. Băiat care este părinte
4. Parte a corpului folosită când mergem
6. Locul unde cresc plante și animale domestice
8. Ce mănâncă oamenii și animalele
9. Bei apa cu el
10. Instrument pentru mâncat friptură
13. Când ard lemnele
14. Animal cu trompă
15. Persoană care stinge focul
16. Parte a mâinii care se folosește la arătat direcția
17. Animal căruia îi place să săra
18. Vezi cu ei
22. Nu mai are nimic în el

Să aveți o vară veselă!!!

O lume frumoasă

Au fost odată niște oameni foarte, foarte harnici.

Ei umblau toată ziua de colo-colo, să facă lumea și mai frumoasă. Mai măturau o străduță, mai plantau un pomișor, mai îngrijeau de o floare care se aplecase prea tare și nu putea să se mai ridice și tot așa. Pe unde treceau acești oameni totul strălucea, așa de harnici erau.

Numai că într-o zi s-a întâmplat că unul dintre ei s-a îmbolnăvit de tristețe.

Toți ceilalți veneau lângă patul lui și îl priveau.

Apoi dădeau puțin din cap și începeau: unul îi așeza cearceaful care atârna pe marginea patului, altul deschidea fereastra și avea

grijă ca perdelele să nu stea strâmb, unul scutura fața de masă de firimituri, apoi o așeza, bine întinsă la loc, altul îi spăla cana și pune în ea apă proaspătă.

Ce mai, erau niște oameni harnici, așa cum fusese și prietenul lor până să se îmbolnăvească.

De aceea nici nu prea știau cum să-l ajute.

Într-o zi, pentru că nu avea cu cine să-l lase acasă, unul dintre oameni harnici își luă fetița cu el și se duseră la omul bolnav.

Acolo, tatăl copilului își începu treaba: scutura o pătură, aerisi camera, șterse fereastra care nu mai fusese ștersă de o zi

întreagă, puse câteva flori într-o vază, așeză CD-uri-le cu muzică la locul lor, până când nu mai știu ce să facă și se întoarse cu fața către omul bolnav de tristețe, care acum râdea cu gura până la urechi.

Fetița sa tocmai îi spusese o poveste. Omului din pat îi plăcu așa de tare, încât îl rugă să i-o mai spună odată.

Era o poveste pe care oamenii mari și foarte oboșiți de hărnicie o citeau seara la culcare copiilor lor. Și în care se spunea că degeaba muncești toată ziua să faci lumea frumoasă, dacă tu nu ai cu cine să râzi și să te bucuri împreună de frumusețea ei.

Glume și iar glume...

Un copil merge la Grădina Zoologică cu mama sa. După un timp observă un păun și exclamă:

– Mamico, găina aia a înflorit!

☺ ☺ ☺

Vorbesc două vecine:

– Sunt foarte îngrijorată, spune una. Soțul meu s-a dus la râu să înece pisoiul...

– Ei, și de ce ești așa de îngrijorată?

– Pisoiul s-a întors acum o oră...

☺ ☺ ☺

– Cum prinzi un iepure?

– ???

– Te ascunzi într-un tufiș și faci ca morcovul.

☺ ☺ ☺

Doi microbi se întâlnesc pe corpul unui om. Unul către celălalt:

– Ce ai, că ești palid?

– Cred că penicilină!

☺ ☺ ☺

Un câine se întoarce de la școala de dresaj. Pe

drum își întâlnește un prieten care îl întreabă:

– Cum a fost la școală?

La care câinele dresat răspunde:

– Am învățat o limbă străină.

– Care? Spune-mi-o și mie.

– Miau!

☺ ☺ ☺

– Doctore, oare e adevarat că dacă am să mănânc mai mulți morcovi am să văd mai bine?

– Te mai îndoiești? Dumeata ai văzut vreodată iepure cu ochelari?

„Mi-a plăcut foarte mult multiculturalitatea orașului Arad”

Interviu cu Nora Ruja, fostă studentă a Facultății de Farmacie din Arad

Zilele trecute am avut ocazia să stau de vorbă cu Nora Ruja din Iula, fostă studentă a Universității de Vest „Vasile Goldiș” din Arad. A ales să facă facultatea de farmacie pentru că asta și-ar fi dorit să facă cu adevărat. Viața de student din Arad o descrie una frumoasă pentru că a cunoscut tot felul de oameni, prieteni care vor rămâne pe viață. În rândurile de mai jos, Nora Ruja ne împărtășește experiențele sale de studentă și de farmacistă proaspătă.

Începând din clasa întâi și până la liceu, Nora a frecventat școala generală românească din Iula. A terminat Liceul „N. Bălcescu” în anul 2009. În momentul în care a trebuit să decidă unde să-și continue studiile, a stat ceva timp pe gânduri. Până la urmă a ales să studieze în România datorită provocărilor de a se integra și a trăi într-o comunitate diferită. A ales România deoarece acolo a avut posibilitatea să învețe cursurile în limba română.

– Eram pe gânduri: unde să-mi continui studiile? Am fost admisă la Universitatea „Corvinus” din Budapesta, la specialitatea administrație publică. Între timp am aflat că statul român oferă locuri pentru studii în România. Am fost bursiera statului român la Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș. Aici am făcut trei ani, după care am venit la Universitatea de Vest „Vasile Goldiș” din Arad, Facultatea de Medicină, Farmacie și Medicină Dentară, a început să ne povestească tânăra Nora.

– De ce ai decis după trei

ani de studii la Târgu Mureș să te muți la Arad?

– Prima piedică a fost distanța mare dintre domiciliu și școală și încă în plus am avut altele împrejurări deranjatoare.

– Ai terminat deja facultatea?

– Încă nu am terminat-o, în septembrie voi da licența în fața unei comisii din București.

– Cum ai putea descrie viața de student de la Arad?

– Am trăit o viață studentească la maxim. Mi-a plăcut multiculturalitatea orașului, unde studiază tineri din diferite părți ale lumii: arabi, italieni șamd. A fost o perioadă frumoasă din viața mea, pentru că am cunoscut mulți oameni, am legat prietenii care vor rămâne pe viață. A fost și grea pentru că sesiunile au fost pline de stres cu multe nopți nedormite. Mi-a plăcut să fiu studentă la Arad, pentru că acolo niciodată nu s-a pus problema cine în ce limbă vorbește, cine ce religie are, șamd. Limba română vorbită nu a însemnat, să zic așa, o curiozitate deosebită, ca și la Târgu Mureș, unde colegii unguri de la

facultate nici măcar nu știau că în Ungaria există o comunitate românească, din care fac parte și eu. Însă, în Arad, știau multe despre noi, românii din Ungaria.

– De ce ai ales farmacia, ca specializare?

– Am ales farmacia pentru că mama mea lucra ca asistentă într-un laborator microbiologic. În fiecare sfârșit de săptămână când veneam acasă, mergeam în laborator ca s-o ajut. Mi-a plăcut să îmbrac halatul alb. Din oc-

– Înainte de a intra pe câmpul muncii, în ultimul semestru din anul cinci am făcut practica obligatorie la o farmacie a unei clinici din Arad. Am primit oferte, dar am renunțat la ele. A fost greu să mă acomodez din nou în Ungaria,

tombrie aș dori să studiez farmacie specială, și anume homeopatie.

– Ce te-a determinat să te specializezi în homeopatie?

– La universitate am avut o profesoară de fitoterapie și homeopatie, de altfel foarte antipatică, care însă a avut metode de predare excelente, a vorbit mai multe limbi străine, a umblat prin mai multe țări, astfel a avut foarte mari experiențe. A ținut cursuri foarte interesante. Tocmai ea a fost cea care m-a făcut să îndrăgesc homeopatia.

– Ai reușit să-ți găsești loc de muncă? Cum te-ai integrat în comunitatea de farmacist în Ungaria?

mi-ar fi fost mai ușor să fiu farmacist în România, deoarece cursurile le-am făcut în limba română. Însă, acolo salariile sunt mai mici. De la începutul acestei luni lucrez ca asistentă la farmacia „Pingvin” din Bichișciaba.

– Ai un serviciu destul de greu, mai ales că trebuie să comunici cu oameni diferiți. Este importantă comunicarea cu pacienții?

– Da. De fapt, în asta constă serviciul suplimentar pe care îl face un farmacist. Eu trebuie să comunic cu ei, să-i informez asupra reacțiilor. Acum când avem peste 10.000 de feluri de medicamente în farmacie, suntem deosebit de solicitați. A.C.

Apusenii, „perla” vacanțelor noastre

În perioada 25–27 iulie, familia Cozma din Julia cu copiii și 6 prieteni de-ai băiatului David au participat într-o excursie în Munții Apuseni din România. *Edit Balogh Cozma, Ioan Cozma, David Cozma, Gabor Cozma, Suzana Márta, Szilvia Verebely, Durst Tímea, Tamás Gergő, Tamás Mihály și Nagy Máté.*

Familia Cozma de mai mulți ani, aproape în fiecare primăvară, vară și iarnă face excursii în munții Bihorului, în Retezat sau în Transilvania. Primăvara și vara, băieții își încalță bocancii, își pregătesc rucsacul, își pun bicicletele la punct și pornesc să cutreiere potecile minunate, iar iarna iau schiurile și nu se opresc până la Vârtop, unde gonesc pe pârtiile de schi.

În 25 iulie, dis-de-dimineață, mica noastră echipă și-a adunat echipajul în mașină și a plecat la drum spre poiana Glavoi. Glavoiul este un plai, un platou în munții Bihor, de unde se pot face foarte multe excursii, fiind foarte aproape multe peșteri, prăpăstii, izvoare, cascade, belvederi, peisaje minunate, plante și animale pe care la noi nu le poți vedea. Dacă odată ai vizitat Apusenii te îndrăgostești de ei pe veci.

Cum ne apropiem de Beiuș pe drumul național E 79, în stânga se văd vârfurile munților Apuseni, care plutesc între aburi și nori. Mergând mai departe pe drumul național 763 de la Pietroasa la Boga (Boga, sat de vacanță unde foarte mulți cetățeni maghiari și români din Micherechi au case de vacanță), în stânga murmură Crișul Pietros, în dreapta se înalță dealurile și stâncile, copacii ca o peșteră aștern drumul care serpuiesc spre visul omului de la șes. În stânga și dreapta, câte pe un șes spălat de pârâu se văd cabane și căsuțe de vacanță. Deasupra sătulețului se înalță un perete de stâncă de 30 metri, soarele numai dimineața și seara străbate casele fiind astupat de vârfurile înalte. Trecând de Boga pe drumul național, care cu zeci de serpentine ne urcă până la Padiș, care se află la înălțimea de 1230 metri. (Padișul este cel mai înalt platou din Apuseni, care e tot sătuleț de vacanță la marginea județului Bihor și Cluj, plin cu hoteluri și restaurante.)

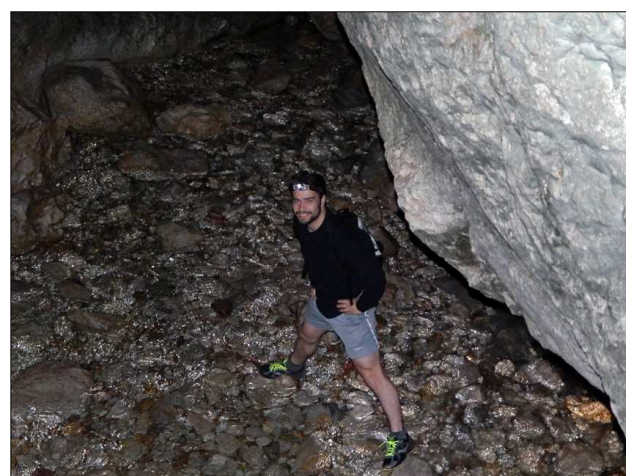
Ajungând la Glavoi, mica „trupă” după ce și-a așezat corturile pe malul pârâului a luat o masă sănătoasă din traistă, pe urmă am vizitat minunile din apropiere. În cele patru zile am vizitat Cetățile Ponorului,

Lumea Pierdută, Cheile Someșului, Izbul Glavoi, Biserica Moților, Cheile și izbul Galbinei. În total au mers circa 80 de kilometri. Pentru noi apusenii sunt „perla vacanțelor” noastre.

După cum observăm, nu doar românii din Ungaria ci și foarte mulți maghiari din localitățile de lângă frontieră își petrec vacanța în munții Apuseni, la Boga, Glavoi, Padiș sau Arieșeni, fiind atrași de frumusețea locurilor și de amabilitatea românilor din zonă.

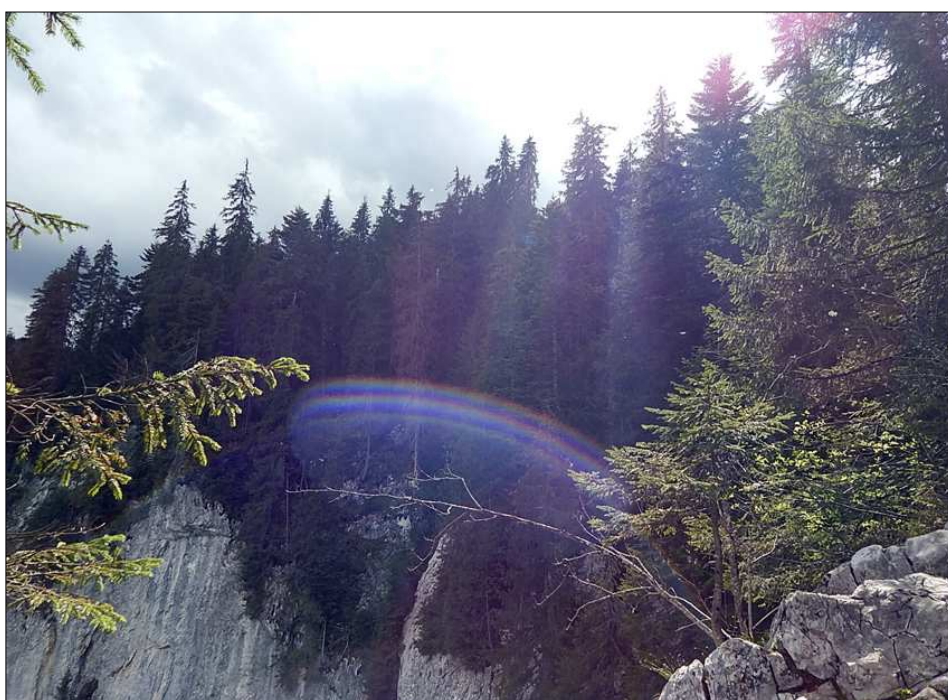
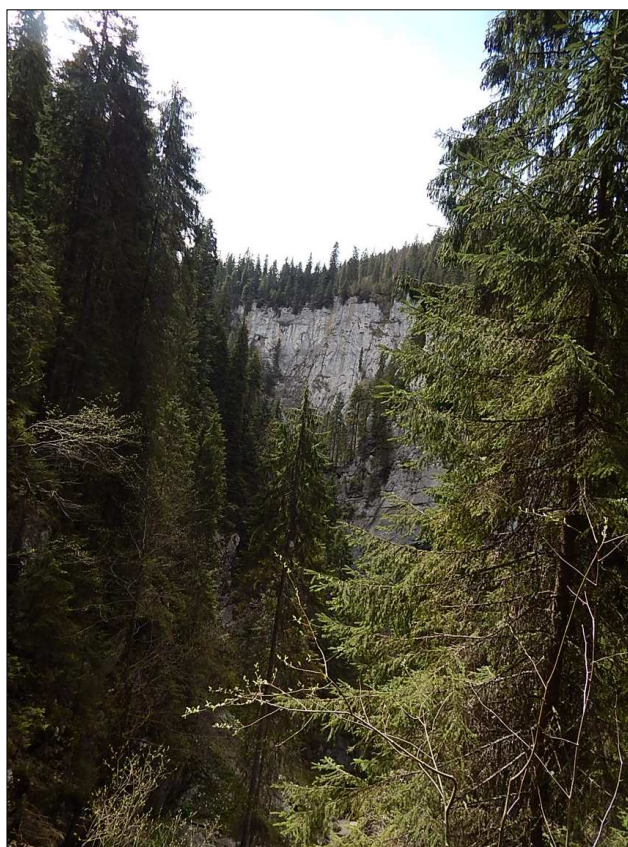
La sfârșitul excursiei, întorcându-ne acasă am avut și o neplăcere. Unul dintre noi și-a pierdut portofelul (plin cu actele lui și cu câțiva bani) la magazinul din Pietroasa, și din

păcate numai la Salonta a observat pierderea. Norocul lui că l-a găsit un om de bine (Pop Marius) din Oradea, care l-a predat la poliția din Beiuș. Astfel, de la vamă, hai încă o tură la Beiuș și înapoi.

(Când dumneata, cititorule, vei ține această revistă în mână, probabil că familia Cozma va fi din nou pe plaiurile pitorești ale Bihorului, bucurându-se de o altă vacanță vară.)

MIC

Întâlnirea Mondială a Aletenilor a depășit granițele Ungariei

În perioada 1–3 august, în orașul Aletea s-a desfășurat „Întâlnirea Mondială a Aletenilor”. Această manifestare se organizează la fiecare doi ani, de către Primăria orașului, având la ora actuală un trecut de peste două decenii. Manifestările cuprinse în cadrul întâlnirii au reunit baluri, simpozioane, slujbe religioase, evenimente culturale.

În orașul Aletea a trăit în trecut o masivă comunitate germană, majoritatea membrilor fiind deportați în Germania după sfârșitul celui de-al doilea război mondial, astfel la această întâlnire se comemorează deportarea nemților, în anii 1946–1947, din estul Ungariei și vestul României.

Orașelul Aletea are relații de înfrățire cu mai multe localități din România: Grăniceri, Sântana, Sebiș și Făget. În cele trei zile ale întâlnirii, sute de persoane au venit la Aletea, din mai multe părți, din Germania și România. Oaspeții din țara vecină au putut trei zile să treacă granița la punctul de control al trecerii frontierei aflat pe drumul ce leagă orașul Aletea de comuna arădeană Grăniceri, punct de trecere deschis însemnat pentru acest însemnat eveniment al aletenilor.

În cadrul Întâlnirii Mondiale a Aletenilor au avut loc o serie de evenimente. Sâmbătă, 2 august, după-masă s-a organizat, la școala generală română, și un „joc” românesc, unde cei interesați au putut face cunoștință cu dansurile românești din Aletea. Paralel, într-o altă locație a fost organizat și un bal șvăbesc. La balul românesc atmosfera a fost întreținută de o formație venită din România, de la Macea, județul Arad și o formație de

la Bichișciaba. La evenimente au participat, printre alții, *Florin Vasiloni*, consulul general al României la Jula, *Pluhár László*, primarul din Aletea, *Daniel Tomuța*, primarul orașului arădean Sântana, *Petru Bătrănuț*, primarul comunei arădene Grăniceri, *Avram Marcel*, primarul orașului Făget, din județul Timiș, mai mulți primari ai unor orașe și comune germane și mulți alți reprezentanți ai instituțiilor din oraș și români din Aletea.

Despre schimbările care au avut loc pe parcursul a 25 de ani, perioadă ce a trecut de la prima ediție a acestui eveniment, primarul localității *Pluhár László* ne-a pus următoarele:

– S-au schimbat foarte multe. Prima întâlnire reprezintă ceva unic, ceva ce nu se mai poate repeta fiindcă, atunci au fost încă printre noi mulți oameni pe care i-au gonit din Ungaria. La aceste întâlniri îi chemăm acasă nu doar pe cei din străinătate, ci și pe aceia pe care soarta i-a făcut să locuiască în alte orașe și localități din țară. Mulți au venit acasă, dar trebuie să spun că din ce în ce mai puțini sunt din acea generație cu care am început să organizăm această întâlnire. Și cei mai tineri deportați sunt acum în jur de 80 de ani. Însă, trebuie subliniat faptul că și acest lucru e un adaos pozitiv al întâlnirii, că vin

acasă copiii și nepoții acestor oameni. Caută rădăcinile, vor să vadă meleagurile natale ale părinților și bunicilor. Merg la cimitir și pun câte o floare pe mormântul strămoșilor lor. Numărul celor care vin la acest eveniment se schimbă de la o întâlnire la alta. Cum am spus deja mulți nu mai trăiesc dintre cei care au fost părtașii acestei tragedii umane. Ceea ce însă este important și reprezintă o schimbare că, au sosit numeroase delegații din localitățile înfrățite cu Aletea. Au venit din *Laudenbach* și *Gerolzhofen*. De aici, din *Gerolzhofen*, chiar acum 290 de ani au venit și s-au stabilit la Aletea nemții de acolo, reînființând localitatea noastră. Dar nu numai din Germania avem delegații, ci și din România, fiindcă și acolo avem localități și orașe înfrățite, iar și aceste localități sunt reprezentate la întâlnire cu numeroase delegații. Poziția geografică înlesnește cooperarea cu localitățile românești. Fiind atât România, cât și Ungaria, membre ale UE, avem și proiecte europene, în cadrul cărora trebuie să colaborăm. Esența acestor proiecte este ca localitățile, populația localităților într-o parte și alta a graniței să colaboreze, iar UE sprijină această concluzie.

– Suntem înfrățiti cu orașul Aletea de 25 de ani și de atunci încoace participăm la toate evenimentele mai deosebite din viața activității Aletea și ei, la rândul lor, participă la evenimentele noastre. Am avut

foarte multe schimburi culturale, de administrație, sportive, și altele, care au făcut să se lege prietenii nu numai între români ci și între cetățenii acestor două localități. Noi avem o minoritate maghiară la Sebiș. Aletea are o comunitate românească aici și astfel avem în comun mai multe lucruri, în care avem de învâțat unii de la alții. Am fost reprezentați întotdeauna la această întâlnire mondială. De ce? Pentru că respectăm tot ce se întâmplă în Aletea, fiind înfrățiti suntem frați și este normal să ne susținem și să ne ajutăm în asemenea momente unii pe alții, la absolut tot ce se organizează și suntem invitați, a mărturisit primarul Sebișului, domnul *Gheorghe Feieș*.

Despre relația orașului Sântana cu Aletea, care este foarte veche, primarul orașului Sântana, domnul *Daniel Tomuța* subliniază că, pe lângă relațiile de înfrățire pe care le are cele două primării, există o legătură de zeci de ani între aceste două așezări.

– Foarte mulți nemți din Aletea au ajuns să se stabilească cu mulți ani în urmă în orașul nostru, mulți dintre ei aveau rude aici. Recent a apărut o carte despre etnicii germani, editată de germanii care au plecat din Sântana în Germania, volum în care sunt prezentate foarte multe familii de nemți din Sântana, originari din Aletea. Demult, când nemții din Aletea făceau pelerinaje la Mănăstirea Maria Radna, fiind drumul destul de lung, iar căile de transport nu erau

la fel de moderne ca în ziua de azi, aceștia poposeau o noapte la Sântana și a doua zi își continuau drumul spre mănăstire. Și la Sântana, la fel ca la Aletea, actual trăiesc doar foarte puțini nemți, avem în jur de 350 de persoane, în jur de 15–20 la sută din cei care au trăit în satul nostru. Cei mai vârstnici care nu au vrut să-și părăsească casele au rămas, iar anual avem și noi un eveniment când foarte mulți se întorc și sărbătorim împreună.

Din anul 1990 participă la întâlnirea aletenilor, practic de la începuturi, și localitatea înfrățită Grăniceri, localitate care este despărțită de Aletea de graniță și de aproximativ 2 km de pământ arabil. Despre relația cu orașul Aletea, primarul comunei Grăniceri, *Petru Claudiu Bătrănuț* a spus următoarele:

– Participăm cu bucurie la toate evenimentele la care suntem invitați. Avem o relație permanentă cu orașul înfrățit Aletea, iar deschiderea punctului de control Grăniceri–Aletea este întotdeauna bine primită de către localnicii celor două comunități, care sunt foarte mulți rude între ei și se vizitează cu această ocazie. Noi, partea română am creat infrastructura necesară ca la aceste acțiuni să se poată circula până la Grăniceri. Avem proiecte comune, avem programe culturale comune și o relație bună cu localitatea, dansatorii noștri au urcat pe scenă în a doua zi a întâlnirii, alături de cei din Sântana și Sebiș.

A.B.

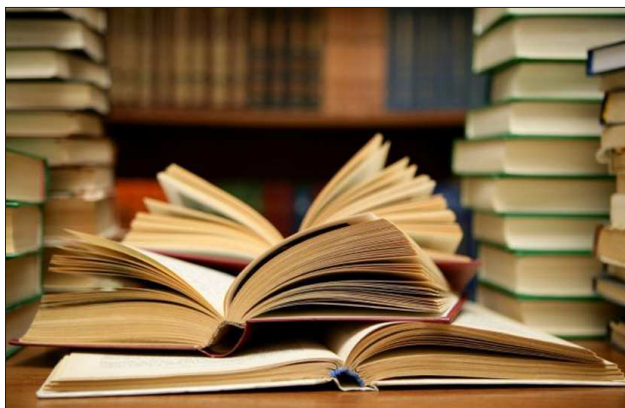
Criticul literar digital: un algoritm care va evalua calitatea unei cărți în câteva secunde

Specialiștii de la editura franceză Short dezvoltă o ecuație care va fi capabilă să detecteze și să analizeze caracteristicile literare ale lucrărilor, după cum informează publicația „Le Figaro”.

E posibil ca o astfel de invenție să le dea emoții criticilor literari și editorilor. Short Édition din Franța este pe cale să lanseze un algoritm care să hotărască în câteva secunde calitatea literară a unei cărți. Quentin Pleplé, cofondatorul editurii franceze, a declarat pentru „Actualité” că lucrul la acest algoritm se realizează im-

preună cu organisme specializate, precum Liris, astfel încât rezultatul să fie o formulă matematică ce combină tehnicile Data Mining (extragerea de cunoștințe din date) și Big Data (date mari). Procedul din spatele acestor calcule este ușor de explicat. Inteligența artificială a mașinii va fi dezvoltată cu ajutorul unui panel de 25.000 de opere publicate de Editura Short, care au fost în prealabil evaluate de minimum cinci cititori. Pornind de la rezultatele primelor teste, editura „va începe să învețe mașina: inteligența artificială va trata datele și

va stabili raporturi între calitate și exigențe”, spune Pleplé. Mașina de calcul va trebui apoi să fie capabilă să evalueze o carte de una singură, pe baza mai multor criterii. Algoritmul va putea identifica greșelile de punctuație și de ortografie, recurența motivelor semantice (repetițiile), câmpul lexical (vocabularul utilizat, registrul de limbă) și lungimea frazelor și a paragrafelor. Un lucru mai complex este că va putea evalua stilul autorului, în funcție de numărul de adverbe, adjective, pronume, verbe și substantive utilizate, precum și de lizibilitatea textului, comparat cu un „eșantion” extras dintr-o operă din tinerețea artistică a autorului și cu pasaje din tratate de economie. Mai exact, mașina de calcul va face o preselectie a operelor, pentru a ușura munca editorilor și a le eficientiza timpul. Altfel spus, matematica va merge mână-n mână cu literatura, iar tehnologia îl va ajuta pe om.

Biserica Sârbească, cea mai veche clădire din Arad

Trec zilnic pe lângă ea, dar puțini știu că este cea mai veche clădire din Arad. Este vorba despre Biserica Sârbească, care a fost întemeiată de căpitanul Jovan Popovici Tekelija

(Iovan Popovici Techelia), între anii 1698 și 1702, pentru familiile grănicerilor sârbi (conform documentelor 300 pedestrași și 200 călăreți) stabiliți aici împreună cu familiile lor.

Cel mai frumos hotel din lume

Un hotel plutitor din sticlă va fi construit în Norvegia. Destinația este unică. Excentrica structură este proiectată ca locul perfect din care să vezi Aurora Boreală. Amplasat între fiorduri, lângă Tromsø, va avea 86 de camere de lux și vei putea ajunge la el doar cu barca. Hotelul este unul de 5 stele, prevăzut printre altele cu spa-uri și săli de conferințe. Însă acoperișul de sticlă, prin care vei putea vedea superbe lumini ale nordului, va fi de departe piesa de rezistență. „În cazul în care peste ani de zile am vrea să renunțăm la Krystall Snowflake, nu va lăsa nicio urmă de dezastru ecologic”, a declarat Koen Olthuis, fondatorul Waterstudio, firmă specializată în structuri ecologice plutitoare. „Bijuteria” va fi deschisă turiștilor înainte de Crăciunul 2016.

Descoperire impresionantă într-o comună din Vaslui

Mai multe locuințe și obiecte vechi de peste 1.600 de ani au fost descoperite în comuna vasluiană Pogonești, în situl arheologic de la Polocin, în urma unor săpături făcute de elevi și studenți din 13 țări, reuniți într-o tabără internațională de arheologie, coordonată de muzeul din Bârlad, relatează Mediafax.

Potrivit reprezentărilor Muzeului „Vasile Pârvan” din Bârlad, la Polocin au fost descoperite, în cadrul taberei de arheologie, trei locuințe de suprafață din lut, construite în secolul IV după Hristos, precum și o serie de obiecte din aceeași perioadă, fiind vorba despre fragmente ale unor obiecte din ceramică, o agrafă, o amforă romană și o monedă din secolele II-III. Toate obiectele găsite în locuințele respective vor fi expuse la muzeul din

Bârlad. Așezarea umană se află în aceeași zonă în care, în urmă cu mai bine de un

deceniu, au fost descoperite două necropole, cu 14, respectiv 21 de morminte.

TV

Dragostepunctro

Sâmbătă, 23 august, ora 14.30, Kanal D
Adrian Nartea pariază pe relațiile virtuale în cel mai nou reality-show realizat, „Dragostepunctro”. Adrian îi aduce față în față pe cei care au avut curajul să își caute jumătatea pe internet, dar care nu au reușit să se întâlnească în viața reală, ajutându-i să se cunoască, să trăiască o perioadă împreună sub același acoperiș și, astfel, să afle dacă și-au găsit într-adevăr sufletul pereche.

Asta-i România!

Sâmbătă, 23 august, ora 20.00, Kanal D
În fiecare zi, în România se întâmplă câte un lucru demn de știut sau de luat în seamă, în fiecare zi se petrec fapte deosebite care ne uimesc, ne șochează dar și lucruri care ne fac să fim mândri că suntem români. Emisiunea „Asta-i România!” ne prezintă o Românie, așa cum este ea, cu bune și cu rele.

Fetele lui dom' Profesor

Duminică, 24 august, ora 22.30, Kanal D
Forțat de împrejurări, Tinel (Cătălin Cătoi), profesor de filozofie disponibilizat, își transformă casa în salon. De aici încep încercările pline de umor și senzualitate. Instalatorul neîndemânatic (Octavian Strunilă), „horoscopista” Mella (Doiniță Oancea), femeia în casă (Mariana Liurca), o basarabeancă dintr-o bucată, acestea sunt doar câteva dintre personajele care își intersectează existențele în casa profesorului. Serialul are și o componentă deloc de neglijată de „romance”, Cornel, instalatorul interpretat de Octavian Strunilă, îndrăgostindu-se iremediabil de Stela (Francesca Leonte).

FESTIVAL

Zilele Aradului 2014

Maraton de evenimente cultural-artistice și recreative dedicate arădenilor, pentru sărbătorirea Zilei Municipiului Arad în perioada 15–24 august 2014
În weekend-ul următor vor concerta:

Vineri, 22 august:
Les Elephantes Bizzares
Nicole Cherry

Akcent
Puya
Loredana

Sâmbătă, 23 august:
Stefan Muntenaș, Nelu Zadic, Lucian Zadic,
Ansamblul și orchestra Rapsozii Zărandului
Cristian Pomohaci

Mariana Anghel

Cornel Borza

O VOCE ROMÂNEASCĂ

Viața și tradițiile românilor din Ungaria

25 AUGUST, LUNI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: De dor și drag – emisiune de muzică populară realizată de Zoe Fuicu (Radio Timișoara) 17.55: Încheiere

26 AUGUST, MARȚI (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.50: Interviul zilei (reluare) 17.55: Încheiere

27 AUGUST, MIERCURI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.50: Interviul zilei (reluare) 17.55: Încheiere

28 AUGUST, JOI (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.30: Nota săptămânii semnată de Edda Ilyés 17.40: Revista, presei 17.50: Interviul zilei (reluare) 17.55: Încheiere

29 AUGUST, VINERI (Tiberiu Boca)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Sport 16.30: Reportaje, interviuri 17.00: Știri, date meteo 17.10: Reportaje, interviuri 17.50: Interviul zilei (reluare) 17.55: Încheiere

30 AUGUST, SÂMBĂTĂ (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Programul bisericilor ortodoxe și al adunărilor baptiste 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Medalion folcloric cu Daniela Băcilă de la Radio Timișoara 17.55: Încheiere

31 AUGUST, DUMINICĂ (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: „În lumea credinței” – emisiune religioasă 17.00: Sinteza știrilor săptămânii 17.10: Retrospectiva săptămânii (spicuiri din interviurile și reportajele difuzate pe parcursul săptămânii) 17.55: Încheiere

Ecranul nostru

miercuri, 27 august, m1, ora 13.00
joi, 28 august, Duna TV, ora 7.00

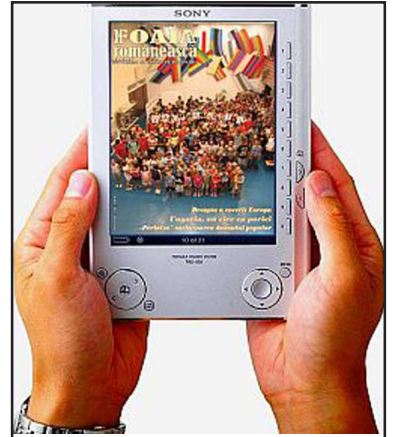
De această dată ne vom întoarce în timp cu aproape un an, când la Micherechi s-a ținut un concert de zile mari. Pe scena Festivalului Castraveților din 2013 a cântat Connect-R și trupa lui. Acum o să vă difuzăm o variantă mai lungă de la acel concert. Iar scopul nostru neascuns este ca să vă facem poftă pentru Festivalul Castraveților din anul acesta, care va avea loc la ultimul sfârșit de săptămână din luna august.

Realizator: **Tiberiu Boca**

UMOR

Dependențele omului modern
(Desen de Angel Boligan)

Abonați-vă la E-Foaia la prețul de anul trecut!

„E-Foaia” este varianta electronică a „Foi” tipărite. Cititorii „E-Foi” vor avea avantajul că vor putea citi paginile revistei în color și cu o zi mai devreme decât ceilalți abonați. „E-Foaia” va cuprinde și acele articole și fotografii, care în ediția online nu apar.

„E-Foaia” este realizată în format PDF și poate fi citită cu programul gratuit Adobe Reader, cu ajutorul căruia puteți să căutați expresii sau conținuturi, dar puteți și printa toată revista.

Abonamente la „E-Foaia”:

3 luni – 1200 ft
6 luni – 2000 ft
12 luni – 3500 ft

Glume

Un bătrân vine la preot să se spovedească:
– Părinte, am păcătuit, îi spune bătrânul preotului.
– Cum ai păcătuit, fiule?
– În timpul războiului am ascuns un evreu la mine în pivniță.
– Dar asta e o faptă bună, fiule!
– Da, părinte, dar i-am cerut 20 de dolari pentru fiecare zi petrecută în pivniță!
– Asta da, e păcat! Trebuie să îți post două săptămâni și păcatele îți vor fi iertate. Bătrânul, mulțumit că a scăpat ușor, iese din biserică, dar după câteva minute se întoarce și-l întreabă pe preot:
– Părinte, credeți că ar trebui să-i spun evreului că s-a terminat războiul??

Costică îl întreabă pe Mitică:
– Mă, de ce porți verigheta pe mâna cealaltă?
– Pentru că m-am însurat cu femeia greșită.

Soția cu lacrimi în ochi, îi zice soțului:
– Nesimțitule, nici măcar nu îți pasă de ce plâng! Vrei să îți zic de ce plâng?
– Femeie, nu mă interesează, oricum n-am atâția bani!

Consiliul Local al Comunei MICHERECHI

Vă invită la

Festivalul Castraveților

30 august 2014

Veți petrece alături de:

**Marius
Ciprian Pop**

Loreenna

**Aurel
Moldoveanu**

**DJ Project și
Adela Popescu**

DEEPSIDE DEEJAYS

Spectacol TELEVIZAT și difuzat integral de ETNO TV

**FOAIA
românească**
22 august 2014
www.foaia.hu

Săptămânal al românilor din Ungaria. Editat de Editura de presă și cărți „NOI”. Director: Eva Șimon. Colectiv redacțional: Anca Liana Butar, Ana Cioca Czesznak. Editura și redacția: 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8., CP 95. Telefon: (66) 463-152, 361-789 E-mail: foaia@foaia.hu, Editor responsabil: Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8. Internet: www.romanul.hu, uniunea@romanul.hu. Tiparul: Schneider Nyomda Kft, 5700 Jula, str. Károly R. nr. 7. Index: 25291. ISSN 1418-8341. Abonamente la Foaia românească în județele Bács-Kiskun, Bichș și Csongrad se efectuează la oficiile poștale, iar în celelalte județe la adresa redacției atât personal, cât și prin cec poștal. Abonamentele pe anul 2014: 3 luni 1200 forinți; 6 luni 2400 forinți; 1 an 4800 forinți. Publicația apare cu sprijin de la Fondul de Subvenții al Ministerului Resurselor Umane (Budapesta, Ungaria) și de la Ministerul Afacerilor Externe – Departamentul Politici pentru Relația cu Românii de Pretutindeni (București, România).